

O pejskovi, kočičce a napraveném vlkovi

Autor: Jana Vránová

Loutky: pejsek, kočička, myška, vlk, anděl

1. obraz – V chaloupce

Anděl - před oponou k dětem: Dobrý den děti, víte kdo já jsem? No správně ano, já jsem anděl. A já vám dnes budu vyprávět pohádku o pejskovi a kočičce, jak slavili Vánoce a jak jim je vlk málem pokazil. Ale nakonec vše dopadlo jinak a my andělé jsme ten den měli v nebi velkou radost. Tak se pěkně dívejte, co se tenkrát o Vánocích stalo. *(opona se rozhrne, v chaloupce je pejsek s kočičkou)*

Kočíčka – nadšeně: Pejsku, já jsem se na dnešek tak těšila. Už tu máme Štědrý den! Pojď, půjdeme si sehnat nějaký vánoční stromeček.

Pejsek: Kočíčko, já mám pro tebe překvapení, hezky se otoč a zavři oči.

Kočíčka: Už je mám zavřené.

Pejsek - vytahuje schovaný stromeček: Ták, už se můžeš otočit.

Kočíčka - nadšeně: Jé, ty už si nám stromeček sehnal dřív. No ten je krásný, tak si ho hned ozdobíme vid'?

Pejsek: No, jasně, tady dáme kouličky...

Kočíčka: A tady hvězdičky....

Kočíčka - po ozdobení: Jé, ten je krásný.

Pejsek: No to jó, ten se nám teda povedl. Pojď kočička, lehneme si k němu a budeme jen tak ležet a dívat se na něj...

Kočíčka: Tak jo.

Pejsek: Kočíčko, nemáš třeba žízeň?

Kočíčka: No, vlastně jo, jak to víš? Tak já se jdu do kuchyně napít.

Pejsek - tajemně k dětem: Já mám totiž pro kočičku dárek, tak jí ho chci tajně strčit pod stromeček, aby to bylo překvapení.

Pejsek - strká kartáč na vlasy pod stromeček.

Kočíčka - vrací se a lehá si k pejskovi a po chvíli říká: Pejsku, tak mě napadá, nemáš třeba náhodou taky žízeň?

Pejsek: No, jo, a víš že docela jo. Tak já se jdu taky napít.

Kočička - k dětem tiše a tajemně: Já mám totiž pro pejska dárek, tak mu ho chci nepozorovaně strčit pod stromeček. (*vytáhne kost a strčí ji pod stromeček*)

Pejsek - se vrací: Tak kočičko, a teď bychom možná mohli jít dát nějaké papání zvířátkům do lesa, jak to každý rok na Vánoce děláváme.

Kočička: Tak jo, vezmeme chlebiček a taky zrníčka pro ptáčky. Oni to mají chudáčci v zimě těžké, vše je přikryté sněhem a tak nemůžou najít nic k snědku.

Pejsek a kočička odejdou do lesa a chaloupka je prázdná.

Vlk - plíživě vstupuje do chaloupky: Ha, chaloupka je prázdná, na to jsem právě čekal...tak co já tady ukradnu...Ha, krásná kost, tu si vezmu! (*utíká pryč*)

Pejsek a kočička se vrátili domů.

Pejsek: Kočičko, pojď, podíváme se z okna, jak to papají.

Kočička - kouká z okna: Jé, já vidím, jak už zobou ptáčci v budce ty zrníčka.

Pejsek: A vidíš tamhle tu srnku, ta tam teď okusuje ten náš chlebiček.

Kočička: No ano, vidím jí.

Pejsek: Kočičko, já pro tebe mám nějaké překvapení.

Kočička: Jéje, a jaké?

Pejsek: Tak se koukni pod stromeček, třeba tam něco najdeš.

Kočička – hledá: Tady nic není, tady taky ne...jéjé, už to mám. Pejsku!!To je krásný kartáč. Takový jsem si přála! No téda.

Pejsek: To jsem ti koupil, aby sis mohla česat ty své krásné bílé chloupky.

Kočička: Pejsku, moc ti děkuju. A já pro tebe také něco mám.

Pejsek: Ano?

Kočička: No ano, běž se podívat pod stromeček.

Pejsek – hledá: Hm, tady nic není, tady taky ne, tady taky ne...tady taky ne....kočičko, mně připadá, že tam nic není.

Kočička – zoufale: Ale to není možné pejsku, podívej se ještě jednou! Pejsku, někdo klepe. Dále!

Myška – udýchaně: Pejsku, kočičko, uff, jste v pořádku?

Pejsek a kočička říkají Ano.

Myška – udýchaně: Uff, uff, běžím k vám, co mi nohy stačily, uff, viděla jsem totiž z okna naší chaloupky, jak od vás běžel vlk a měl něco bílého v puse. Tak jsem se chtěla ujistit, že se vám nic nestalo. Uff.

Kočička: Pejsku, aha, tak už to chápu. Ten dárek pro tebe, to ten vlk ho ukradl. Víš, já pro tebe měla kost, a on jí ukradl. Ach jo.

Myška: No, já jsem ráda, že vy dva jste v pořádku, tak přeji hezký Štědrý večer, já utíkám vařit domů večeři.

Pejsek: Tobě taky hezký Štědrý večer a děkujeme myško za starost. Pápá.

Kočička – smutně: A já se tak těšila, jak si na té kosti pochutnáš.

Pejsek – utěšuje: Ale kočičko, nebuď smutná, to nevádí. Nenecháme si tím přeci zkazit Vánoce.

Vlk -je slyšet z lesa, ječí: Auu, auu, auu, to to bolí, to to bolí...au, au , au...

Kočička – vylekaně: Co to pejsku je?

Pejsek - vykukuje z okna: Já nevím kočičko, zdá se, že někdo křičí támhle někde od lesa o pomoc. Pojď, půjdeme se tam podívat.

2. obraz – U lesa

Vlk - kvílí u pařezu: Au au au

Kočička – vylekaně: Pejsku, to je ten vlk, co nám ukradl kost!!

Pejsek – rozrušeně: No, jo, to je ten vlk!!

Vlk – kvílí: Pomóóc, pomóóc!

Kočička – vyděšeně: Já se ho pejsku bojím.

Pejsek – rozrušeně: Já trochu taky kočičko, ale ...já myslím....myslím...že bychom mu měli pomoci.

Kočička – odhodlaně: Asi máš pejsku pravdu. Tak jdeme na to.

Pejsek: Tak pojď vlku, my ti pomůžeme vstát.

Kočička: A kde tě to vlku bolí?

Vlk: Koleno, koleno!

Kočička: Tak já ti to vlku takhle obvážu, táák. Už je to lepší?

Vlk: Jojo, je to lepší. Děkuju. Teď už to zvládnou.

Pejsek: Tak vlku, a my už půjdeme. Víš, my se tě totiž trochu bojíme. Tak ahoj.

Vlk - sám v lese, říká zahanbeně a tiše: Jéje, tak oni my takhle pomohli. Hmmm, hmmm. Jéje, oni se ke mně zachovali dobře, a to přesto, že věděli, že já k nim předtím tak zle. Mě nějak trápí svědomí, uff, to je ale nepříjemný pocit. No sám bych to do sebe neřekl, ale mě to nějak začíná být všechno líto. Co jen teď mám dělat... Vzpomínám si, že babička mi vždycky říkala, že když udělám něco zlého, mám si kleknout a poprosit pána Boha za odpuštění. Tak já to zkusím. **(klekne si)** Pane Bože, prosím tě, odpusť mi, že jsem byl tak špatný a okradl jsem pejska s kočičkou.

Anděl - náhle se zjeví: Vlku, mám pro tebe vzkaz z nebe. Protože jsi litoval své špatnosti, je ti odpuštěno. Měl by ses to teď ale pokusit všechno napravit. **(anděl mizí)**

Vlk – překvapeně: Napravit, napravit? Ale jak, jak to mám napravit?

Hlas anděla – zdálky: Přemýšlej vlku, přemýšlej.....

Vlk - vyskočí a nervózně popochází: Já přemýšlím, přemýšlím...ááá, už to mám! Půjdu a koupím jim právě takovou kost, jakou jsem jim ukradl. Tak to musím hned běžet do města.

3. obraz – Město

Vlk - ťuká na dveře obchodu: Dobrý den, prosím vás, prodáváte tady kosti.

Hlas z obchodu: Prosím vás, my jsme tady drogerie. My prodáváme mýdla, šampóny a tak a né nějaké kosti!

Vlk – zklamaně: Aha, tak promiňte.

Vlk - ťuká na další dveře: Dobrý den, prosím vás, prodáváte tady kosti?

Hlas z obchodu - mírně rozčileně: Prosím vás, my jsme pekárna, prodáváme tady rohlíky, chleba a né nějaké kosti.

Vlk - zklamaně a vyčerpaně: Aha, tak promiňte. **(jde k dalšímu obchodu)**

Vlk – zoufale: Dobrý den, prosím vás, prodáváte tady kosti?

Hlas z obchodu – vlídně: No ano, jen pojd'te dál, my jsme řeznictví a prodáváme maso a kosti, jen si vyberte.

Vlk: Tak to jsem moc rád. Kolik stojí?

Hlas z obchodu: 20 korun.

Vlk: Tak tady máte a já běžím.

4. obraz – V chaloupce

Kočička: Uff pejsku, řeknu ti, že jsem se ale toho vlka bála.

Pejsek: Já kočičko taky....Kočičko, někdo ťuká. Jejej, vypadá, že my o vlku

Kočička - vylekaně dopovídá: ..a vlk za dveřmi.

Vlk – vstupuje: Dobrý den, pejsku a kočičko (*pejsek a kočička ustupují plni obav o krok dozadu*). Prosím vás, nebojte se mě, já jsem vás přišel požádat o odpuštění. Pejsku a kočičko, prosím vás, mohli byste mi odpustit, že jsem vás okradl? Mě to moc mrzí. Prosím, prosím.

Kočička - tiše k pejskovi: Pejsku, to vypadá, že to ten vlk myslí upřímně.

Pejsek – tiše: No jo kočičko, máš pravdu, opravdu to zní upřímně

Vlk: Ano, ano, opravdu to myslím upřímně. A chci to vše i napravit. Podívejte, co jsem přinesl (*vytahuje kost*). Koupil jsem vám právě takovou kost, jakou jsem vám ukradl.

Pejsek – přátelsky: Vidíme vlku, že to opravdu myslíš upřímně, tak my tvou omluvu přijímáme a odpouštíme ti to, vid' kočičko.

Kočička – vlídně: Jojo, odpouštíme.

Vlk – vesele: Tak moc děkuju. Nu, tak já půjdu, mějte se pěkně.

Kočička: Počkej vlku, s kým ty vlastně budeš trávit Štědrý večer?

Vlk – smutně: No, s nikým, já budu sám. Já totiž nemám žádné kamarády. Býval jsem zlý, všechny jsem okrádal, tak se se mnou nikdo nekomaradí. (*pejsek si něco pošeptají s kočičkou*)

Pejsek – vlídně: Vlku, jestli chceš, tak můžeš dnešní Štědrý večer trávit s námi. Zapálíme si svíčky na stromečku, najíme se a budeme si povídat. Chceš?

Vlk – dojatě: Jé, to bych moc rád! A opravdu můžu?

Pejsek a kočička - dohromady říkají: No jasně, jen pojď. (*sednou si spolu kolem stromečku*)

Anděl - před oponou: Tak takhle se to děti tenkrát o Vánocích u pejska a kočičky odehrálo. V nebi tenkrát byla velká velikánská radost. My andělé se totiž v nebi vždycky radujeme, když se dole na zemi stane něco krásného. A tenkrát se stala spousta věcí, která nám působí obzvlášť velkou radost. Pejsek s kočičkou neodplatili vlkovi za zlé zase zlým, ale dobrým, vlk se díky tomu napravil a nakonec se všichni ještě sprátelili. Nám andělům v nebi z toho tenkrát tekly slzy dojetím a radostí. Vzpomínáte si na to? Že nevíte na co – no přece na ty Vánoce před pár lety, co zrovna na Štědrý den hustě sněžilo. Když totiž andělé v nebi pláčou dojetím, tak ty jejich slzy radosti padají na zem v podobě sněhových vloček. Vy jste to nevěděli? Tak příště, až třeba na Štědrý den bude zase hustě sněžit, tak si vzpomeňte, že to se zrovna na zemi stalo něco moc krásného, co pohnulo k slzám celé nebe.